

Action B7: Completing, Incorporating and Evaluating the F4F Process as Part of the EU's Wastes Strategy and other Union Policies

Deliverable B7.3 Documents regarding the process towards funding the F4F unit through waste management municipal taxation

---

LIFE Project Number
LIFE15 ENV/GR/000257

LIFE PROJECT NAME or Acronym
LIFE-F4F (Food for Feed)

Annex Data

Action:	B7: Completing, Incorporating and Evaluating the F4F Process as Part of the EU's Wastes Strategy and other Union Policies
Partner:	ESDAK - HMU
Deliverable:	B7.3: Documents regarding the process towards funding the F4F unit through waste management municipal taxation

---

Περιεχόμενα

1. ABSTRACT	3
2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	5
3. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΝΟΜΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ F4F ΜΕΣΩ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΕΛΗ.....	7
I. Εισαγωγικά.....	7
II. Υφιστάμενο Νομικό Πλαίσιο.....	9
III. Αναφορικά με τα υπολείμματα τροφίμων.....	12
IV. Αναφορικά με τα απόβλητα τροφίμων (βιολογικά απόβλητα).....	12
4. ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ Ν. 4819/2021 ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ.	15
I. Εισαγωγή – Νομικό Πλαίσιο – Περίληψη Τροποποιήσεων, Προσθηκών και Αλλαγών – Σκοπιμότητα.....	15
1. Εισαγωγικά για το Ν. 4819/2021 –Νομικό Πλαίσιο.....	15
2. Περίληψη Τροποποιήσεων, Προσθηκών και Αλλαγών – Σκοπιμότητα.....	17
II. Επιμέρους Άρθρα του Ν. 4819/2021.....	18
III. Προβληματισμοί – Ανάλυση – Αιτιολόγηση - Προτάσεις.....	27
A. Ως προς τα «υπολείμματα τροφίμων».....	27
B. Ως προς την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» σε σχέση με τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας.....	28
Γ. Αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού της χρέωσης, σύμφωνα και με την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», σε σχέση με τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας.....	34

1. ABSTRACT

Chapter 2 hereof:

(a) **examines** the capacity of the Entities of article 50 par. 2 of Law 4819/2021, ie the mass food and beverage companies, regardless of capacity (indicatively: hotels, restaurants, etc.), to turn to approved and licensed and legally operating private alternative systems -carriers for the collection, processing and management of **food waste** and to be charged directly by these systems -entities, without the engagement and involvement of the Municipalities.

(b) **examines** the prospect for change and for promoting change - modification of the existing legal and regulatory framework, in order to further improve it, regarding the collection, processing and management **of food waste (as part of biological waste)** produced or derived only by the Entities of article 50 par. 2 of Law 4819/2021, so that:

- either to enable the above Entities, to turn to, if they so choose, approved and licensed and legally operating private alternative systems-entities for collection, processing and management of food waste, without the engagement and involvement of the Municipalities, excluding at the same time these Entities from the proportional charges imposed with the single reciprocal municipal fee for cleaning and lighting services of article 1 of Law 25/1975,

- or provide for the obligation of the Municipalities (First Degree Local Authorities) for them to turn to approved and licensed and legally operating private alternative systems-entities for collection, processing and management of food waste (companies or joint ventures of companies cooperating with other entities, university and technological institutes, etc.), following a relevant public tender, based on the relevant provisions of the legislation concerning the supplies and assignments procedures followed by local authorities. At the same time, it proposes the means and the payment procedure of these entities by the Municipalities for their services.

Chapter 3 hereof seeks and aims for the phrasing and formulation of specific proposals for the modification, further modernization and further improvement of the existing legal framework regarding the collection, treatment and management of food waste, but only (i) food residues and (ii)) of food waste that comes and produced only

from the entities of article 50 par. 2 of Law 4819/2021, ie the mass catering companies, regardless of capacity, and in particular:

(a) The addition to the "Definitions" of Law 4819/2021 and the term "Food Residues", ie food residues coming from the above Entities, in accordance with the relevant management pyramid of the European Union (Hierarchy of Food Materials and EFFPA Drinks).

(b) With regards to the above Entities, the basis for calculation selected by these entities may not necessarily be the actual quantity of food waste and food residues produced, rather the quantity of food waste and food residues actually discarded.

Furthermore, the planning and framework of implementation of the system "*πληρώνω όσο πετάω*" ("*Pay as you throw*") should not be determined by a Decision of the relevant Local Authority, rather it should be determined centrally and uniformly for all Local Authorities, through the issuance of a relevant Joint Ministerial Decision/decree.

(c) Regarding the method of calculating the charge, in accordance with the Authority "the polluter pays", in relation to the above Entities, they should have the option and the capability to turn to approved and licensed and legally operating alternative private systems/entities for biological waste collection, and to be charged directly by these systems - entities, without the engagement and involvement of the Municipalities.

2. ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με το **Κεφάλαιο 2** του παρόντος:

(α) **εξετάζεται** η δυνατότητα των Φορέων του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), να απευθύνονται σε εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα ιδιωτικά εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αναφορικά με τα **υπολείμματα τροφίμων** και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των Δήμων.

(β) **εξετάζεται** το ενδεχόμενο να υπάρξει και να προωθηθεί αλλαγή – τροποποίηση του υφιστάμενου νομικού και νομοθετικού πλαισίου, επί σκοπώ περαιτέρω βελτίωσής του, αναφορικά με τη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση **αποβλήτων τροφίμων (ως μέρος των βιολογικών αποβλήτων)** που παράγονται ή προέρχονται μόνο από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ώστε:

- είτε να παρέχεται η δυνατότητα στους άνω Φορείς, να απευθύνονται, εάν το επιλέξουν, και σε εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα ιδιωτικά εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των Δήμων, με ταυτόχρονη αναλογική απαλλαγή των Φορέων αυτών από τη χρέωσή τους με ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975,

- είτε να προβλέπεται η υποχρέωση των Δήμων (Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού) να απευθύνονται αυτοί σε εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα ιδιωτικά εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων (εταιρείες ή κοινοπραξίες εταιρειών με φορείς, πανεπιστημιακά και τεχνολογικά ιδρύματα κλπ), κατόπιν διενέργειας σχετικού δημοσίου διαγωνισμού, βάσει των σχετικών διατάξεων περί

προμηθειών και αναθέσεων των Ο.Τ.Α., ενώ προτείνεται και ο τρόπος και η διαδικασία πληρωμής των φορέων αυτών από τους Δήμους για τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους.

Με το **Κεφάλαιο 3** του παρόντος **επιδιώκεται και σκοπείται** η διαμόρφωση και η διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων για την τροποποίηση, τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό και την περαιτέρω βελτίωση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου ως προς τη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση συγκεκριμένα όμως (i) των αποβλήτων τροφίμων και (ii) των υπολειμμάτων τροφίμων που προέρχονται μόνο από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, και ειδικότερα:

(α) Η προσθήκη στους «Ορισμούς» του Ν. 4819/2021 και του όρου «*Υπολείμματα τροφίμων*», δηλαδή τα υπολείμματα τροφίμων που προέρχονται από τους άνω Φορείς, σύμφωνα και με τη σχετική πυραμίδα διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ιεράρχηση Υλικών από Τρόφιμα και Ποτά της EFFPA).

(β) Αναφορικά με τους άνω Φορείς, ως βάση υπολογισμού θα μπορεί να επιλέγεται από τους φορείς αυτούς όχι απαραίτητως η πραγματική ποσότητα των παραγομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, αλλά η ποσότητα των πραγματικά απορριπτομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων.

Περαιτέρω, ο σχεδιασμός και το πλαίσιο εφαρμογής του *συστήματος «πληρώνω όσο πετάω»* να μην καθορίζονται με Απόφαση του οικείου Ο.Τ.Α., αλλά να καθορίζονται κεντρικά και ενιαία για όλους τους Ο.Τ.Α., μέσω της έκδοσης σχετικής Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως.

(γ) Αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού της χρέωσης, σύμφωνα και με την Αρχή «*ο ρυπαίνων πληρώνει*», σε σχέση με τους άνω Φορείς, αυτοί να έχουν την επιλογή και τη δυνατότητα να απευθύνονται σε εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα εναλλακτικά ιδιωτικά συστήματα-φορείς συλλογής και διαχείρισης βιολογικών αποβλήτων, και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των Δήμων.

3. ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΝΟΜΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ F4F ΜΕΣΩ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΕΛΗ

Νομική Άποψη – Γνωμοδότηση, στην οποία γίνεται ανάλυση και πρόταση βάση υφιστάμενων νομικών πλαισίων / κανονισμών για το πώς θα αναγκαστούν να δεσμευθούν οι Δήμοι να παραχωρήσουν σε εταιρείες τη διαχείριση των οργανικών αποβλήτων (με μικρότερο κόστος διαχείρισης και αποκομιδής από το υφιστάμενο), που παράγονται από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), λαμβάνοντας, μάλιστα, υπ' όψη ότι παράγεται ένα προϊόν αυξημένης προστιθέμενης αξίας.

I. Εισαγωγικά

Με το Ν. 4819/2021 «Ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων Ενσωμάτωση των Οδηγιών 2018/851 και 2018/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ περί αποβλήτων και της Οδηγίας 94/62/ΕΚ περί συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασιών, πλαίσιο οργάνωσης του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης, διατάξεις για τα πλαστικά προϊόντα, επείγουσες διατάξεις για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, χωροταξικές-πολεοδομικές και ενεργειακές ρυθμίσεις» (ΦΕΚ τ. Α' αρ. φύλλου 129/23.07.2021), ο οποίος αντικατέστησε το Μέρος Β' του Ν. 4042/2012 και κατήργησε το Ν. 2939/2001, ενσωματώθηκαν στο εθνικό Δίκαιο οι Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2018/851 και 2018/852, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών στόχων που τίθενται από το ενωσιακό δίκαιο για την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων και των συσκευασιών, προάγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο **την ανακύκλωση και την κυκλική οικονομία** σε βασικά εργαλεία πολιτικής για την ορθολογική διαχείριση των αποβλήτων, σύμφωνα με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή θεώρηση.

Κύριοι στόχοι του Νόμου αυτού είναι η πρόληψη παραγωγής αποβλήτων, η αύξηση της ανακύκλωσης και η μείωση της υγειονομικής ταφής.

Σύμφωνα με το Άρθρο 3 «Ορισμοί» του εν λόγω Ν. 4819/2021 (Άρθρο 3 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«Στη διαχείριση των αποβλήτων ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις νόμου:

1. «Απόβλητα»: κάθε ουσία ή αντικείμενο, το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει. ... 2. ... 3. ....

4. «Βιολογικά απόβλητα»: Τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απόβλητα τροφίμων και μαγειρειών από σπίτια, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόριο, κυλικεία, παρόχους υπηρεσιών εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων.

4α. «Απόβλητα τροφίμων»: Όλα τα τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (L 31), τα οποία έχουν καταστεί απόβλητα...».

Ωστόσο, πουθενά στο Νόμο αυτό δεν γίνεται αναφορά και δεν ορίζεται στο άνω Άρθρο 3 αυτού η εξίσου πολύ σημαντική για την κυκλική οικονομία κατηγορία των υπολειμμάτων τροφίμων, προερχομένων από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ).

Τα εν λόγω υπολείμματα τροφίμων, προερχόμενα από τους Φορείς αυτούς, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν απόβλητα, αλλά, **αντιθέτως**, όπως προκύπτει και από σχετική πυραμίδα διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ιεράρχηση Υλικών από Τρόφιμα και Ποτά της EFFPA), σύμφωνα με την οποία η πρόληψη θεωρείται ως η πιο αποδεκτή επιλογή σε σχέση με τις ενέργειες ανακύκλωσης και απόθεσης αποβλήτων, η σκοπούμενη πρόληψη μπορεί να επιτευχθεί, μεταξύ άλλων, και με την επαναδιάθεση υπολειμμάτων τροφίμων στους ανθρώπους, σε αδύναμες οικονομικές ομάδες ανθρώπων, ενδεχομένως σε

κοινωνίες του Τρίτου Κόσμου, αλλά και, κατόπιν σχετικής επεξεργασίας, να διατεθούν για Ζωοτροφές.

II. Υφιστάμενο Νομικό Πλαίσιο.

Με βάση το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο η εφαρμογή της συλλογής των βιολογικών αποβλήτων, μέρος των οποίων είναι και τα απόβλητα τροφίμων από χώρους εστίασης, ανήκει στους Δήμους (Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού), από τους οποίους προβλέπεται να διενεργείται και η σχετική απ' ευθείας χρέωση των παραγωγών και κατόχων αποβλήτων, μέσω του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού.

Περαιτέρω, οι εν λόγω Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα «*πληρώνω όσο πετάω*» για τα άνω αναφερόμενα **βιολογικά απόβλητα** που παράγονται από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), με αντίστοιχη χρέωσή τους με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων από αυτούς αποβλήτων.

Συγκεκριμένα:

1. Ν. 4555/2018.

Με το Ν. 4555/2018 (ΦΕΚ τ. Β' αρ. φύλλου 133/19.07.2018) είχε αποδοθεί στους Δήμους (ΟΤΑ Α' Βαθμού) η αρμοδιότητα –μεταξύ άλλων– για:

- Την οργάνωση και εφαρμογή χωριστής συλλογής βιοαποβλήτων που προέρχονται ιδίως από χώρους εστίασης, νοικοκυριά, μεγάλους παραγωγούς και πράσινα απόβλητα πάρκων και κήπων.
- Την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των δημοτών και των επιχειρήσεων που λειτουργούν στα διοικητικά τους όρια.
- Την κατασκευή και λειτουργία μονάδων επεξεργασίας βιοαποβλήτων μέχρι και Β' κατηγορίας της 4ης ομάδας «Συστήματα Περιβαλλοντικών Υποδομών» της υπ' αριθμ. ΔΙΠΑ/37674/2016 (ΦΕΚ Β' 2471/10-8-2016) απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας και με την επιφύλαξη των προβλέψεων του οικείου ΠΕΣΔΑ.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 228 «*Αρμοδιότητες των Δήμων επί Αστικών Στερεών Αποβλήτων*» παρ. 1 περ. ε' του Ν. 4555/2018 «*Μεταρρύθμιση θεσμικού πλαισίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Εμβάθυνση της Δημοκρατίας, ΦΟΣΔΑ, Ιθαγένεια κλπ*»,

«*Οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού έχουν τις εξής αρμοδιότητες: α. ... β. ... γ. .... δ. ... ε. την οργάνωση και εφαρμογή χωριστής συλλογής βιοαποβλήτων που προέρχονται ιδίως από χώρους εστίασης, νοικοκυριά, μεγάλους παραγωγούς και πράσινα απόβλητα πάρκων και κήπων...*».

2. Ν. 4819/2021.

- Κατά το Άρθρο 36 «*Κόστος*» του ίδιου ως άνω Ν. 4819/2021 (Άρθρο 14 της Οδηγίας 2008/98/EK, όπως έχει αντικατασταθεί με την παρ. 15 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«*Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και της λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων*».

- Με το Άρθρο 37 του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 14 της Οδηγίας 2008/98/EK, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 4 του άρθρου 1 και την παρ. 15 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851) θεσπίστηκε το σύστημα «*πληρώνω όσο πετάω*» ως εξής:

«*1. Ως σύστημα «πληρώνω όσο πετάω» νοείται το σύστημα με το οποίο οι παραγωγοί αποβλήτων χρεώνονται με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων από αυτούς αποβλήτων*».

Σε εφαρμογή του συστήματος αυτού, ο υπολογισμός του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του ν. 25/1975 (Α' 74) μπορεί να γίνεται και στη βάση της παραγωγής αποβλήτων ανά νοικοκυριό ή κτιριακό συγκρότημα, επαγγελματική δραστηριότητα, πολεοδομική ή δημοτική ενότητα, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικείος Ο.Τ.Α. α' βαθμού διαθέτει σύστημα μέτρησης των παραγόμενων αποβλήτων ή για κάποιο από τα ρεύματα των παραγόμενων αποβλήτων.

Προς τον σκοπό αυτόν, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του Ο.Τ.Α. α' βαθμού, επιλέγεται η εφαρμογή του συστήματος της παρούσας και καθορίζονται, πέραν των συντελεστών του άρθρου 1 του ν. 25/1975 τα εξής:

α) τα ρεύματα των αποβλήτων για τα οποία εφαρμόζεται το σύστημα της παρούσας,

β) ο καθορισμός των υποχρέων προς απόδοση του τέλους,

γ) οι μονάδες μέτρησης (βάρος ή όγκος) και η αντίστοιχη τιμή μονάδος, η οποία μπορεί να διαφοροποιείται ανά κατηγορίες αποβλήτων,

δ) η αναλογία των ανταποδοτικών τελών που υπολογίζονται κατά το άρθρο 1 σε σχέση με αυτά που εντάσσονται στο παρόν,

ε) οι τρόποι υπολογισμού, είσπραξης ή επιστροφής του μέρους του τέλους που υπολογίζεται βάσει των παραγόμενων αποβλήτων και

στ) κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του συστήματος της παρούσας.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκεται σε λειτουργία Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒΑ) ή ιδιωτική ΜΕΒΑ που εξυπηρετεί τον οικείο Ο.Τ.Α. α' βαθμού, **υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα βιολογικά απόβλητα που παράγονται από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50**, σύμφωνα με την παρ. 1. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγόμενων βιολογικών αποβλήτων από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50 και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων, **υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα αστικά απόβλητα που παράγονται από τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα** άνω των εκατό (100) κλινών της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α' 155), καθώς και από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που λειτουργούν εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, οι φορείς λειτουργίας των οποίων καθίστανται υπόχρεοι για την απόδοση του τέλους, σύμφωνα με την παρ. 1. Στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι πτηνοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγομένων αστικών αποβλήτων από τους φορείς της παρούσας και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. α', γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

4. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των εκατό χιλιάδων (100.000) κατοίκων υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1.

5. Από την 1η Ιανουαρίου 2028 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1».

III. Αναφορικά με τα υπολείμματα τροφίμων.

Με βάση τα ανωτέρω, **θεωρούμε και έχουμε την άποψη** ότι αναφορικά με τα **υπολείμματα τροφίμων**, τα οποία δεν προσδιορίζονται και δεν αναφέρονται στον πρόσφατο Ν. 4819/2021, οι Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), οι οποίοι είναι και αυτοί που παράγουν τη μεγαλύτερη ποσότητα τέτοιων υπολειμμάτων, δύνανται να απευθύνονται σε **εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα** εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης υπολειμμάτων τροφίμων, με καινοτόμες και σύγχρονες διαδικασίες (π.χ. προώθηση της χρήσης τους ως ζωοτροφές) και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των Δήμων, δηλαδή χωρίς χρέωσή τους με το ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975, αφού η συγκεκριμένη αυτή χρέωση και η επιβάρυνση αφορά απόβλητα και μόνο.

IV. Αναφορικά με τα απόβλητα τροφίμων (βιολογικά απόβλητα).

Ο πρόσφατος Ν. 4819/2021, για την εφαρμογή του συστήματος «πληρώνω όσο πετάω» και για τη σχετική χρέωση, «καταφεύγει» στο γνώριμο ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975 (Α'

74), το οποίο, ως γνωστόν, επιβάλλεται σε κάθε ακίνητο που βρίσκεται εντός της διοικητικής περιφέρειας των Δήμων και προορίζεται αποκλειστικά για την κάλυψη των πάσης φύσεως δαπανών που αφορούν την παροχή των υπηρεσιών της αποκομιδής και διαχείρισης των απορριμμάτων, του ηλεκτροφωτισμού των οδών, των πλατειών και του συνόλου των κοινοχρήστων χώρων, καθώς και κάθε άλλης, παγίως παρεχόμενης από τους Δήμους, υπηρεσίας, που σχετίζεται ή είναι συναφής με αυτές.

Επειδή, ωστόσο, οι Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2018/851 και 2018/852, και, κατ' επέκταση, ο Ν. 4819/2021, θεσπίζουν ένα ενιαίο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων, με έμφαση στην πρόληψη, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωσή τους, και δεν περιορίζονται στα απορρίμματα, όπως τα εννοούσε ο Νομοθέτης του Ν. 25/1975, ήτοι σχεδόν μισό αιώνα πριν, **θα μπορούσε να θεωρηθεί άτοπο και αναχρονιστικό** η εφαρμογή του συστήματος «*πληρώνω όσο πετάω*», στα πλαίσια της ανακύκλωσης και της κυκλικής οικονομίας, να γίνεται ακόμα μέσω του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού.

Εξ' άλλου, σύμφωνα με το Άρθρο 41 «*Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων*» παρ. 1 του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 15 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ),

«1. Οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 35...».

Με βάση τα ανωτέρω, **θεωρούμε και έχουμε την άποψη** ότι αναφορικά με τα **απόβλητα τροφίμων**, τα οποία αποτελούν μέρος της άνω αναφερομένης κατηγορίας των βιολογικών αποβλήτων, για τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), οι οποίοι είναι και αυτοί που παράγουν τη μεγαλύτερη ποσότητα βιολογικών αποβλήτων, θα πρέπει να υπάρξει και να προωθηθεί αλλαγή - τροποποίηση, επί σκοπώ περαιτέρω βελτίωσης του υφιστάμενου νομικού και νομοθετικού πλαισίου, ήτοι θα μπορούσε να θεσπιστεί και να νομοθετηθεί:

(α) είτε η επιλογή και η δυνατότητα για τους Φορείς αυτούς να απευθύνονται, εάν το επιλέξουν, βεβαίως, και σε **εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα** ιδιωτικά εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων, με καινοτόμες και σύγχρονες διαδικασίες (π.χ. προώθηση της χρήσης τους ως ζωοτροφές) και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των ήδη βεβαρημένων Δήμων, **με ταυτόχρονη αναλογική απαλλαγή των Φορέων αυτών** από τη χρέωσή τους με ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975, δηλαδή κατά το μέρος που αφορά και αντιστοιχεί στη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση αποβλήτων τροφίμων (ως μέρος των βιολογικών αποβλήτων),

(β) είτε η υποχρέωση των Δήμων (Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού) να απευθύνονται αυτοί σε εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα ιδιωτικά εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων (εταιρείες ή κοινοπραξίες εταιρειών με φορείς, πανεπιστημιακά και τεχνολογικά ιδρύματα κλπ), κατόπιν διενέργειας σχετικού δημοσίου διαγωνισμού, βάσει, πάντοτε, των σχετικών διατάξεων περί προμηθειών και αναθέσεων των Ο.Τ.Α.

Η πληρωμή – αμοιβή των εν λόγω Φορέων συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων για τις υπηρεσίες τους θα μπορεί να γίνεται με πρωτίστως θεσμοθετημένη και νομοθετημένη και, εν συνεχεία, συμφωνημένη (με βάση την προσφορά τους στο σχετικό Δημόσιο Διαγωνισμό) **απ' ευθείας εκχώρηση, κατά Νόμο**, από τον αντισυμβαλλόμενο τους Δήμο (Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού) **έστω** του αναλογούντος μέρους (για τα βιολογικά απόβλητα και μόνο) του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού που επιβαρύνει εν γένει τις συγκεκριμένες επιχειρήσεις του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, που ανήκουν και λειτουργούν εντός των διοικητικών ορίων του οικείου Δήμου, εφ' όσον, τελικά, δεν καταστεί δυνατό ή είναι δύσκολο να θεσμοθετηθεί και να νομοθετηθεί εξ' αρχής ένα ανεξάρτητο ειδικό δημοτικό τέλος που να αφορά τη συλλογή και διαχείριση μόνο των βιολογικών αποβλήτων που προέρχονται από τις επιχειρήσεις αυτές και μόνο.

4. ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ Ν. 4819/2021 ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ & ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ.

I. Εισαγωγή – Νομικό Πλαίσιο – Περίληψη Τροποποιήσεων, Προσθηκών και Αλλαγών – Σκοπιμότητα.

1. Εισαγωγικά για το Ν. 4819/2021 –Νομικό Πλαίσιο.

Με το Ν. 4819/2021 «Ολοκληρωμένο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων Ενσωμάτωση των Οδηγιών 2018/851 και 2018/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ περί αποβλήτων και της Οδηγίας 94/62/ΕΚ περί συσκευασιών και απορριμμάτων συσκευασιών, πλαίσιο οργάνωσης του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης, διατάξεις για τα πλαστικά προϊόντα, επείγουσες διατάξεις για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, χωροταξικές-πολεοδομικές και ενεργειακές ρυθμίσεις» (ΦΕΚ τ. Α' αρ. φύλλου 129/23.07.2021), ο οποίος αντικατέστησε το Μέρος Β' του Ν. 4042/2012 και κατήργησε το Ν. 2939/2001, ενσωματώθηκαν στο εθνικό Δίκαιο οι Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2018/851 και 2018/852, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών στόχων που τίθενται από το ενωσιακό δίκαιο για την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων και των συσκευασιών, προάγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο **την ανακύκλωση και την κυκλική οικονομία** σε βασικά εργαλεία πολιτικής για την ορθολογική διαχείριση των αποβλήτων, σύμφωνα με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή θεώρηση.

Κύριοι στόχοι του Νόμου αυτού είναι η πρόληψη παραγωγής αποβλήτων, η αύξηση της ανακύκλωσης και η μείωση της υγειονομικής ταφής.

Ειδικότερα, μεταξύ άλλων:

Ενσωματώθηκαν οι ευρωπαϊκοί στόχοι για την ανακύκλωση. Συγκεκριμένα, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων θα ανέλθουν σε ποσοστό τουλάχιστον 55% το 2025, 60% το 2030 και 65% το 2035, ενώ η ανακύκλωση των συσκευασιών σε ποσοστό τουλάχιστον 65% το 2025 και 70% το 2030.

Προωθήθηκε η χωριστή συλλογή χαρτιού, γυαλιού, πλαστικών, μετάλλων και βιοαποβλήτων.

Θεσπίστηκε στόχος μείωσης των αποβλήτων τροφίμων κατά 30% το 2030 σε σχέση με το 2022, ιδίως με την ενθάρρυνση της χρήσης αδιάθετων τροφίμων κατάλληλων για ανθρώπινη κατανάλωση, με την παροχή κινήτρων για τη δωρεά τους ή περαιτέρω με την προώθηση της χρήσης τους ως ζωοτροφής.

Για το σκοπό αυτό, για μια σειρά από επιχειρήσεις, όπως μονάδες επεξεργασίας και μεταποίησης τροφίμων, υπεραγορές τροφίμων, ξενοδοχεία, μεγάλα εστιατόρια, επιχειρήσεις τροφοδοσίας κλπ, γίνεται υποχρεωτική η τήρηση της ιεράρχησης των αποβλήτων και παρακολουθείται μέσω της συστηματικής καταγραφής των πλεονασμάτων τροφίμων.

Από την 1η Ιανουαρίου 2023 προβλέπεται ότι οι επιχειρήσεις που αποτελούν μεγάλους παραγωγούς βιοαποβλήτων (όπως αποβλήτων κήπων, πάρκων και τροφίμων) υποχρεούνται να τα συλλέγουν χωριστά, προκειμένου με δική τους ευθύνη να οδηγηθούν προς ανακύκλωση με παράλληλη ελάφρυνση των δημοτικών τελών. Επίσης, προωθείται η υποχρεωτική αξιοποίηση κτηνοτροφικών αποβλήτων σε μονάδες βιοαερίου ή κομποστοποίησης, εφ' όσον υπάρχουν διαθέσιμες στην περιοχή.

Δίδεται η δυνατότητα στους Δήμους να εφαρμόσουν το σύστημα «Πληρώνω όσο πετάω», με τη χρέωση χαμηλότερων δημοτικών τελών σε όλους όσοι παράγουν λιγότερα απόβλητα ή/και ανακυκλώνουν περισσότερο.

Το συγκεκριμένο σύστημα θα καταστεί υποχρεωτικό για όλους τους Δήμους με πληθυσμό άνω των 100.000 κατοίκων από την 1η Ιανουαρίου του 2023 και άνω των 20.000 κατοίκων από την 1η Ιανουαρίου 2028.

Με σκοπό την αποτροπή της ταφής, εφαρμόζεται τέλος ταφής από την 1^η Ιανουαρίου 2022 ύψους 20 ευρώ/t, με σταδιακή αύξησή του στα 35 ευρώ/t έως το 2025, από την 1η Ιανουαρίου 2026 σε 45 ευρώ/t, ενώ από την 1η Ιανουαρίου 2027 σε 55 ευρώ/t, το οποίο αποδίδεται στον Ελληνικό Οργανισμό Ανακύκλωσης (ΕΟΑΝ) από τους Φορείς Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΦοΔΣΑ) και αξιοποιείται για την ενίσχυση της ανακύκλωσης.

2. Περίληψη Τροποποιήσεων, Προσθηκών και Αλλαγών – Σκοπιμότητα.

Με το παρόν **επιδιώκεται και σκοπείται** η διαμόρφωση και η διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων για την τροποποίηση, τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό και την περαιτέρω βελτίωση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου ως προς τη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση συγκεκριμένα των αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων που προέρχονται από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, και ειδικότερα:

(α) Την προσθήκη στους «Ορισμούς» του Ν. 4819/2021 και του όρου «Υπολείμματα τροφίμων», δηλαδή τα υπολείμματα τροφίμων που προέρχονται από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, σύμφωνα και με τη σχετική πυραμίδα διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ιεράρχηση Υλικών από Τρόφιμα και Ποτά της EFFPA).

(β) Αναφορικά με τους φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), ως βάση υπολογισμού θα μπορεί να επιλέγεται από τους φορείς αυτούς όχι απαραίτητως η πραγματική ποσότητα των παραγομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, αλλά η ποσότητα των πραγματικά απορριπτομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων.

Περαιτέρω, για λόγους ισονομίας και ενιαίας πολιτικής και αντιμετώπισης του θέματος, ο σχεδιασμός και το πλαίσιο εφαρμογής του *συστήματος «πληρώνω όσο πετάω»* να μην καθορίζονται με Απόφαση του οικείου Ο.Τ.Α., αλλά να καθορίζονται κεντρικά και ενιαία για όλους τους Ο.Τ.Α., μέσω της έκδοσης σχετικής Κοινής Υουργικής Αποφάσεως, για την οποία θα πρέπει να ορισθεί συγκεκριμένη καταληκτική ημερομηνία.

(γ) Αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού της χρέωσης, σύμφωνα και με την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», σε σχέση με τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, οι Φορείς αυτοί να έχουν την επιλογή και τη δυνατότητα να απευθύνονται σε **εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα**

εναλλακτικά ιδιωτικά συστήματα-φορείς συλλογής και διαχείρισης βιοαποβλήτων, με καινοτόμες και σύγχρονες διαδικασίες (π.χ. προώθηση της χρήσης τους ως ζωοτροφές), και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των ήδη βεβαρημένων Δήμων.

II. Επιμέρους Άρθρα του Ν. 4819/2021.

- Σύμφωνα με το Άρθρο 1 «Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής» του άνω Ν. 4819/2021 (Άρθρο 1 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«Με τον παρόντα θεσπίζεται ενιαίο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων με έμφαση στην πρόληψη, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωσή τους. Θεσπίζονται μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας που αποσκοπούν στην πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων, τη μείωση των αρνητικών συνεπειών της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων, την αύξηση της ανακύκλωσης, τον περιορισμό του συνολικού αντικτύπου της χρήσης των πόρων και τη βελτίωση της αποδοτικότητάς τους με στόχο τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία. Παράλληλα, περιέχονται διατάξεις που αφορούν στην οργάνωση και λειτουργία του Ελληνικού Οργανισμού Ανακύκλωσης (Ε.Ο.ΑΝ.), ενώ ρυθμίζονται και άλλα συναφή ζητήματα».

- Κατά το Άρθρο 2 «Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής» του εν λόγω Νόμου (Άρθρο 2 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 2 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«1. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος:

α) τα αέρια απόβλητα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα,

β) τα επιτόπου εδάφη, που περιλαμβάνουν ρυπασμένες γαίες που δεν έχουν ακόμα εκσκαφθεί, και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη,

γ) μη ρυπασμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφθεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στον χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή,

δ) τα ραδιενεργά απόβλητα,

ε) τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά,

στ) τα περιττώματα, εφόσον δεν καλύπτονται από την περ. β` της παρ. 2, το άχυρο και άλλα φυσικά ακίνδυνα υλικά που προέρχονται από τη γεωργία ή τη δασοκομία, τα οποία χρησιμοποιούνται στη γεωργία ή τη δασοκομία ή για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα με διαδικασίες ή μεθόδους που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και δεν θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

2. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος, μόνο εφόσον η διαχείρισή τους διέπεται από άλλες ευρωπαϊκές νομοθετικές πράξεις ή εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν οδηγίες στην εθνική έννομη τάξη:

α) τα λύματα,

β) τα ζωικά υποπροϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των μεταποιημένων προϊόντων που καλύπτονται από τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. **1069/2009** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (L 300), εκτός από εκείνα που προορίζονται για αποτέφρωση, υγειονομική ταφή ή χρήση σε εγκαταστάσεις βιοαερίου ή κομποστοποίησης ή λιπασματοποίησης,

γ) τα πτώματα ζώων, τα οποία αποθνήσκουν εκτός σφαγείων, συμπεριλαμβανομένων ζώων που θανατώνονται για την εξάλειψη επιζωοτιών και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 1069/2009,

δ) τα απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες έρευνας, εξόρυξης, επεξεργασίας και αποθήκευσης ορυκτών πόρων και από τις εργασίες εκμετάλλευσης λατομείων που καλύπτονται από την υπό στοιχεία 39624/2209/E103/25.9.2009 (B` 2076) κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων [Οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας (L 102)],

ε) ουσίες που προορίζονται για χρήση ως πρώτες ύλες ζωοτροφών, όπως ορίζονται στην περ. ζ' της παρ. 2 του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 767/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2009, για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ζωοτροφών, την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση των Οδηγιών 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 80/511/ΕΟΚ της Επιτροπής, 82/471/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 83/228/ΕΚ του Συμβουλίου, 93/74/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 93/113/ΕΚ του Συμβουλίου, 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου και της Απόφασης 2004/217/ΕΚ της Επιτροπής (L 229) και δεν είναι ούτε περιέχουν ζωικά παραπροϊόντα».

- Σύμφωνα με το Άρθρο 3 «Ορισμοί» του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 3 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 3 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«Στη διαχείριση των αποβλήτων ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις νόμου:

1. «Απόβλητα»: κάθε ουσία ή αντικείμενο, το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει.

2. «Επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του Μέρους Β'.

2α. «Μη επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που δεν καλύπτονται από την παρ. 2.

2β. «Αστικά απόβλητα (ΑΑ)»:

α) Τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται από τα νοικοκυριά, μεταξύ άλλων χαρτί και χαρτόνι, γυαλί, μέταλλα, πλαστικά, βιολογικά απόβλητα, ξύλο, προϊόντα κλωστοϋφαντουργίας, απόβλητα συσκευασίας, απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών και ογκώδη απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων στρωμάτων και επίπλων.

β) Τα ανάμεικτα απόβλητα και τα απόβλητα που συλλέγονται χωριστά από άλλες πηγές, όταν είναι παρόμοια ως προς τη φύση και τη σύνθεση με τα οικιακά απόβλητα.

Στα αστικά απόβλητα δεν περιλαμβάνονται απόβλητα παραγωγής, γεωργίας, δασοκομίας, αλιείας, σηπτικών δεξαμενών και απόβλητα από δίκτυα αποχέτευσης και επεξεργασίας αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ιλύος καθαρισμού λυμάτων, οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους ή απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις.

Ο ορισμός αυτός ισχύει με την επιφύλαξη του καταμερισμού των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων.

2γ. «Απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων»: Τα απόβλητα που προέρχονται από κατασκευές και από κατεδαφίσεις.

2δ. «Απόβλητα Εκσκαφών, Κατασκευών και Κατεδαφίσεων (ΑΕΚΚ)»: Τα απόβλητα που προέρχονται από εκσκαφές, κατασκευές και κατεδαφίσεις.

3. «Απόβλητα έλαια»: Τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που δεν είναι πλέον κατάλληλα για τη χρήση, για την οποία αρχικώς προορίζονταν, όπως τα χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, τα έλαια κιβωτίων ταχυτήτων, τα λιπαντικά έλαια, τα έλαια για στροβίλους και τα υδραυλικά έλαια.

4. «Βιολογικά απόβλητα»: Τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απόβλητα τροφίμων και μαγειρειών από σπίτια, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόριο, κυλικεία, παρόχους υπηρεσιών εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων.

4α. «Απόβλητα τροφίμων»: Όλα τα τρόφιμα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (L 31), τα οποία έχουν καταστεί απόβλητα.

5. «Παραγωγός αποβλήτων»: Κάθε πρόσωπο, του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα, δηλαδή αρχικός παραγωγός αποβλήτων, ή κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες, οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών.

6. «Κάτοχος αποβλήτων»: Ο παραγωγός αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα....

9. «Διαχείριση αποβλήτων»: Η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της διαλογής, και διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων της εποπτείας των εργασιών αυτών και της μετέπειτα φροντίδας των χώρων διάθεσης, καθώς και των ενεργειών στις οποίες προβαίνουν οι έμποροι ή οι μεσίτες.

10. «Συλλογή»: Η συγκέντρωση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της προκαταρκτικής διαλογής και της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων με σκοπό τη μεταφορά τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων.

11. «Χωριστή συλλογή»: Η συλλογή κατά την οποία μια ροή αποβλήτων διατηρείται χωριστά με βάση τον τύπο και τη φύση για να διευκολυνθεί η ειδική επεξεργασία....

25. «Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ)»: η οργάνωση, σε ατομική ή συλλογική βάση, της εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο οικείο ΠΔΕΠ. Τα ΣΕΔ εξυπηρετούν αποκλειστικά σκοπούς δημόσιου συμφέροντος.

26. «Φορέας Συλλογικού Συστήματος Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ)»: Το νομικό πρόσωπο που λειτουργεί υπό τον τύπο ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας ή ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας ή αστικής εταιρείας και έχει ως αποκλειστικό σκοπό την οργάνωση και λειτουργία ΣΕΔ σε συλλογική βάση (ΣΣΕΔ).

27. «Φορέας Ατομικού Συστήματος Εναλλακτικής Διαχείρισης ΣΕΔ»: Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι παραγωγός συσκευασιών ή παραγωγός ή διαχειριστής άλλων προϊόντων και οργανώνει και λειτουργεί για τα απόβλητά του ΣΕΔ σε ατομική βάση (ΑΣΕΔ)...».

- Κατά το Άρθρο 36 «Κόστος» του ίδιου ως άνω Ν. 4819/2021 (Άρθρο 14 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει αντικατασταθεί με την παρ. 15 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και της

λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων».

- Με το Άρθρο 37 του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 14 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει τροποποιηθεί με την παρ. 4 του άρθρου 1 και την παρ. 15 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851) θεσπίστηκε το σύστημα «πληρώνω όσο πετάω» ως εξής:

«1. Ως σύστημα «πληρώνω όσο πετάω» νοείται το σύστημα με το οποίο οι παραγωγοί αποβλήτων χρεώνονται με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων από αυτούς αποβλήτων.

Σε εφαρμογή του συστήματος αυτού, ο υπολογισμός του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του ν. 25/1975 (Α' 74) μπορεί να γίνεται και στη βάση της παραγωγής αποβλήτων ανά νοικοκυριό ή κτιριακό συγκρότημα, επαγγελματική δραστηριότητα, πολεοδομική ή δημοτική ενότητα, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικείος Ο.Τ.Α. α' βαθμού διαθέτει σύστημα μέτρησης των παραγόμενων αποβλήτων ή για κάποιο από τα ρεύματα των παραγόμενων αποβλήτων.

Προς τον σκοπό αυτόν, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του Ο.Τ.Α. α' βαθμού, επιλέγεται η εφαρμογή του συστήματος της παρούσας και καθορίζονται, πέραν των συντελεστών του άρθρου 1 του ν. 25/1975 τα εξής:

α) τα ρεύματα των αποβλήτων για τα οποία εφαρμόζεται το σύστημα της παρούσας,

β) ο καθορισμός των υποχρέων προς απόδοση του τέλους,

γ) οι μονάδες μέτρησης (βάρος ή όγκος) και η αντίστοιχη τιμή μονάδος, η οποία μπορεί να διαφοροποιείται ανά κατηγορίες αποβλήτων,

δ) η αναλογία των ανταποδοτικών τελών που υπολογίζονται κατά το άρθρο 1 σε σχέση με αυτά που εντάσσονται στο παρόν,

ε) οι τρόποι υπολογισμού, είσπραξης ή επιστροφής του μέρους του τέλους που υπολογίζεται βάσει των παραγόμενων αποβλήτων και

στ) κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του συστήματος της παρούσας.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκεται σε λειτουργία

Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒΑ) ή ιδιωτική ΜΕΒΑ που εξυπηρετεί τον οικείο Ο.Τ.Α. α` βαθμού, υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα βιολογικά απόβλητα που παράγονται από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50, σύμφωνα με την παρ. 1. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγομένων βιολογικών αποβλήτων από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50 και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων, υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα αστικά απόβλητα που παράγονται από τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα άνω των εκατό (100) κλινών της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α' 155), καθώς και από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που λειτουργούν εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, οι φορείς λειτουργίας των οποίων καθίστανται υπόχρεοι για την απόδοση του τέλους, σύμφωνα με την παρ. 1. Στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι πτηνοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγομένων αστικών αποβλήτων από τους φορείς της παρούσας και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. α', γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

4. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των εκατό χιλιάδων (100.000) κατοίκων υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1.

5. Από την 1η Ιανουαρίου 2028 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1».

- Σύμφωνα με το Άρθρο 39 «Κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης ΦοΔΣΑ» του άνω Νόμου,

«Οι ΦοΔΣΑ, κατά τη διαμόρφωση του κανονισμού τιμολόγησης, προσδιορίζουν τα τέλη που καταβάλλονται από τους Ο.Τ.Α. ανά παρεχόμενη υπηρεσία σε συνάρτηση με την απόδοση της διαλογής στην πηγή, την εκτροπή οργανικών αποβλήτων από την υγειονομική ταφή, τη συλλογή αποβλήτων συσκευασιών ανά κάτοικο και την πραγματοποιηθείσα ανακύκλωση σε σύνδεση με τους στόχους ανά Ο.Τ.Α., όπως αυτοί προσδιορίζονται βάσει του Τοπικού Σχεδίου και του οικείου ΠΕΣΔΑ. Η τιμολόγηση αποσκοπεί στην πλήρη ανάκτηση του κόστους, όπως αυτό προσδιορίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην απόφαση της παρ. 16 του άρθρου 72».

Κατά το Άρθρο 41 «Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων» του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 15 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ),

«1. Οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 35.

2. Όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα, που αναφέρονται στην παρ. 1, για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης».

- Σύμφωνα με το Άρθρο 50 «Βιολογικά απόβλητα (βιοαπόβλητα)» του ίδιου ως άνω Νόμου (Άρθρο 22 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει αντικατασταθεί με την παρ. 19 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2022 και με την επιφύλαξη των παρ. 2 και 3 του άρθρου 23, τα βιολογικά απόβλητα υποχρεωτικά είτε διαχωρίζονται και ανακυκλώνονται στην πηγή είτε συλλέγονται χωριστά και δεν αναμιγνύονται με άλλα είδη αποβλήτων, προκειμένου να υποβάλλονται σε ανακύκλωση, συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης και της χώνευσης, κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και το προϊόν που προκύπτει από αυτή να πληροί τα σχετικά πρότυπα υψηλής ποιότητας. Επιτρέπεται η κοινή με τα βιολογικά απόβλητα συλλογή αποβλήτων με παρόμοιες ιδιότητες

βιοαποδόμησης και κομποστοποίησης σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή ενδεχόμενα ισοδύναμα εθνικά πρότυπα για τις συσκευασίες που μπορούν να ανακτηθούν μέσω κομποστοποίησης και βιοαποδόμησης. Για τον σκοπό αυτόν οι Ο.Τ.Α. α` βαθμού μεριμνούν για την οργάνωση και λειτουργία της χωριστής συλλογής και μεταφοράς τους.

2. Οι φορείς των επιχειρήσεων μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, κατά την έννοια των παρ. 5Δ, 5Δ1, 5Δ2, 5Δ3 και 5Δ4 του άρθρου 2 της υπ` αρ. 47829/23.06.2017 (Β` 2161) απόφασης του Υπουργού Υγείας, όπως εκάστοτε ισχύει, υποχρεούνται να διασφαλίζουν τη χωριστή συλλογή των βιοαποβλήτων που προκύπτουν από τη δραστηριότητά τους με την επιφύλαξη των διατάξεων περί ζωικών προϊόντων, διαθέτοντας εντός της επιχείρησής τους περιέκτες επαρκούς χωρητικότητας. Ως φορέας επιχείρησης νοείται κατά περίπτωση ο κάτοχος της αντίστοιχης άδειας ίδρυσης και λειτουργίας της επιχείρησης ή της γνωστοποίησης της έναρξης λειτουργίας της επιχείρησης κατά την υπ` αρ. 16228/2017 (Β` 1723) κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Ανάπτυξης, Υγείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, όπως εκάστοτε ισχύει.

3. Με την επιφύλαξη της παρ. 4, οι φορείς των επιχειρήσεων της παρ. 2 υποχρεούνται να εφαρμόσουν άμεσα την παρ. 2 υπό την προϋπόθεση ότι έχει εκκινήσει η υλοποίηση της χωριστής συλλογής βιοαποβλήτων από τον οικείο δήμο.

4. Από 1ης.1.2023:

α) οι εγκαταστάσεις που αδειοδοτούνται περιβαλλοντικά (κατηγορία Α` ή Β` του ν. 4014/2011, Α` 209) και παράγουν απόβλητα τροφίμων φυτικής προέλευσης που ανήκουν στην κατηγορία 02 του ΕΚΑ, όπως οι μονάδες επεξεργασίας και μεταποίησης τροφίμων,

β) οι λαχαναγορές κατηγορίας Α ή Β του ν. 4014/2011 (δραστηριότητα με αύξοντα αριθμό 25 της 6ης Ομάδας της υπ` αρ. 37674/2016 (Β` 2471) απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας),

γ) οι υπεραγορές τροφίμων (super market) κατηγορίας Α του ν. 4014/2011 (δραστηριότητα με αύξοντα αριθμό 23 της 6ης Ομάδας της υπ` αρ. 37674/2016

υπουργικής απόφασης), όπως ορίζονται στην παρ. 5.Γ του άρθρου 2 της υπ' αρ. 47829/23.6.2017 υπουργικής απόφασης,

δ) τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα άνω των εκατό (100) κλινών της περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α` 155), υποχρεούνται να μεριμνούν για τη συλλογή και μεταφορά, εφόσον απαιτείται, των βιοαποβλήτων τους με σκοπό τη διασφάλιση της εφαρμογής της παρ. 1 του άρθρου 20, με την επιφύλαξη της νομοθεσίας για τα ζωϊκά υποπροϊόντα. Για τον σκοπό αυτόν συνεργάζονται με επιχειρήσεις συλλογής μεταφοράς βιοαποβλήτων που είναι καταχωρισμένες στο ΗΜΑ ή με τον οικείο Ο.Τ.Α. Από την ανωτέρω υποχρέωση εξαιρούνται οι μονάδες των περ. α` έως δ` εάν δεν υπάρχει σε λειτουργία Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒΑ) ή ιδιωτική ΜΕΒΑ που εξυπηρετεί τον οικείο Ο.Τ.Α. α` βαθμού και υπό την επιφύλαξη των ειδικότερων όρων της ΑΕΠΟ της.

5. Ελέγχους για την τήρηση όσων προβλέπονται στο παρόν άρθρο μπορούν να διεξάγουν και: α) οι περιβαλλοντικοί ελεγκτές, όπως ορίζονται στην παρ. 5 του άρθρου 20 του ν. 4014/2011 και οι οποίοι ενεργούν κατόπιν εντολής των ελεγκτικών υπηρεσιών των Ο.Τ.Α. ή του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, β) το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και γ) ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων».

III. Προβληματισμοί – Ανάλυση – Αιτιολόγηση - Προτάσεις.

A. Ως προς τα «υπολείμματα τροφίμων».

1. Εισαγωγικά - Αιτιολόγηση.

Στο Άρθρο 3 «Ορισμοί» του Ν. 4819/2021 γίνεται λόγος μόνο για τα βιολογικά απόβλητα, μέρος των οποίων αποτελούν και τα απόβλητα τροφίμων και μαγειριών από σπίτια, γραφεία, εστιατόρια, χονδρεμπόριο, κυλικεία, παρόχους υπηρεσιών εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων.

Πουθενά, όμως, στο Νόμο αυτό δεν γίνεται αναφορά και δεν ορίζεται στο Άρθρο 3 αυτού η εξίσου πολύ σημαντική για την κυκλική οικονομία κατηγορία των υπολειμμάτων τροφίμων, προερχομένων από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ.

2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ).

Τα εν λόγω υπολείμματα τροφίμων, προερχόμενα από τους Φορείς αυτούς, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν απόβλητα, αλλά, **αντιθέτως**, όπως προκύπτει και από σχετική πυραμίδα διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ιεράρχηση Υλικών από Τρόφιμα και Ποτά της ΕΦΡΑ), σύμφωνα με την οποία η πρόληψη θεωρείται ως η πιο αποδεκτή επιλογή σε σχέση με τις ενέργειες ανακύκλωσης και απόθεσης αποβλήτων, η σκοπούμενη πρόληψη μπορεί να επιτευχθεί, μεταξύ άλλων, και με την επαναδιάθεση υπολειμμάτων τροφίμων στους ανθρώπους, σε αδύναμες / ευαίσθητες οικονομικά / κοινωνικά ομάδες ανθρώπων, ενδεχομένως σε κοινωνίες του Τρίτου Κόσμου, αλλά και, κατόπιν σχετικής επεξεργασίας, να διατεθούν ως συστατικό για την παραγωγή ζωοτροφών.

2. Πρόταση Προσθήκης - Τροποποίησης.

Κατόπιν των ανωτέρω, **θεωρούμε** ότι θα πρέπει να προστεθεί στο Άρθρο 3 «Ορισμοί» του Ν. 4819/2021 παράγραφος ως εξής:

«Υπολείμματα τροφίμων: Τα υπολείμματα τροφίμων που προέρχονται από τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, τα οποία δύνανται, κατόπιν σχετικής επεξεργασίας από εγκεκριμένους, πιστοποιημένους και νομίμως λειτουργούντες και αδειοδοτημένους προς τούτο Φορείς, είτε να διατεθούν σε ανθρώπους για κατανάλωση είτε ως πρώτη ύλη για την παραγωγή συστατικών ζωοτροφών».

B. Ως προς την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» σε σχέση με τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας.

1. Εισαγωγικά

Αναφορικά με τους φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), ως βάση υπολογισμού θα μπορεί να επιλέγεται από τους φορείς αυτούς όχι απαραιτήτως η πραγματική ποσότητα των

παραγομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, αλλά η ποσότητα των πραγματικά απορριπτομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων.

Όπως αναφέρουμε και ανωτέρω, σύμφωνα με το Άρθρο 36 «Κόστος» του Ν. 4819/2021, το οποίο εισάγει το σύστημα «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και της λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό των αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

Με το Άρθρο 37 του Ν. 4819/2021 θεσπίστηκε το σύστημα «πληρώνω όσο πετάω» ως εξής:

«1. Ως σύστημα «πληρώνω όσο πετάω» νοείται το σύστημα με το οποίο οι παραγωγοί αποβλήτων χρεώνονται με βάση την πραγματική ποσότητα των παραγόμενων από αυτούς αποβλήτων.

Σε εφαρμογή του συστήματος αυτού, ο υπολογισμός του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του ν. 25/1975 (Α' 74) μπορεί να γίνεται και στη βάση της παραγωγής αποβλήτων ανά νοικοκυριό ή κτιριακό συγκρότημα, επαγγελματική δραστηριότητα, πολεοδομική ή δημοτική ενότητα, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικείος Ο.Τ.Α. α' βαθμού διαθέτει σύστημα μέτρησης των παραγομένων αποβλήτων ή για κάποιο από τα ρεύματα των παραγόμενων αποβλήτων.

Προς τον σκοπό αυτόν, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου του Ο.Τ.Α. α' βαθμού, επιλέγεται η εφαρμογή του συστήματος της παρούσας και καθορίζονται, πέραν των συντελεστών του άρθρου 1 του ν. 25/1975 τα εξής:

α) τα ρεύματα των αποβλήτων για τα οποία εφαρμόζεται το σύστημα της παρούσας,

β) ο καθορισμός των υποχρέων προς απόδοση του τέλους,

γ) οι μονάδες μέτρησης (βάρος ή όγκος) και η αντίστοιχη τιμή μονάδος, η οποία μπορεί να διαφοροποιείται ανά κατηγορίες αποβλήτων,

δ) η αναλογία των ανταποδοτικών τελών που υπολογίζονται κατά το άρθρο 1 σε σχέση με αυτά που εντάσσονται στο παρόν,

ε) οι τρόποι υπολογισμού, είσπραξης ή επιστροφής του μέρους του τέλους που υπολογίζεται βάσει των παραγόμενων αποβλήτων και

στ) κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή του συστήματος της παρούσας.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκεται σε λειτουργία Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒΑ) ή ιδιωτική ΜΕΒΑ που εξυπηρετεί τον οικείο Ο.Τ.Α. α' βαθμού, **υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα βιολογικά απόβλητα που παράγονται από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50**, σύμφωνα με την παρ. 1. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των **παραγομένων βιολογικών αποβλήτων** από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50 και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων, υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα αστικά απόβλητα που παράγονται από τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα άνω των εκατό (100) κλινών της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α' 155), καθώς και από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που λειτουργούν εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, οι φορείς λειτουργίας των οποίων καθίστανται υπόχρεοι για την απόδοση του τέλους, σύμφωνα με την παρ. 1. Στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι πτηνοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγομένων αστικών αποβλήτων από τους φορείς της παρούσας και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. α', γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1».

Η παράγραφος 15 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851, η οποία εισήχθη στο εθνικό Δίκαιο με το άνω άρθρο 37 του Ν. 4819/2021, έχει ως εξής:

«1. Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους της απαιτούμενης υποδομής και

της λειτουργίας της, βαρύνει τον αρχικό παραγωγό αποβλήτων ή τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 8 και 8α, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει εν μέρει ή πλήρως τον παραγωγό του προϊόντος από τον οποίο προέρχονται τα απόβλητα, και ότι το σχετικό κόστος μπορεί να επιμερίζεται στους διανομείς του προϊόντος».

2. Αιτιολόγηση Πρότασης Τροποποίησης.

(i) Στα πλαίσια της σκοπούμενης από τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2018/851 και 2018/852, αλλά και, κατ' επέκταση, από το Ν. 4819/2021, πρόληψης παραγωγής αποβλήτων, αύξησης της ανακύκλωσης και μείωσης της υγειονομικής ταφής, με σημεία αναφοράς και βασικά εργαλεία την ανακύκλωση και την κυκλική οικονομία, αλλά και

(ii) Με δεδομένο ότι τα νοικοκυριά ή επαγγελματικοί χώροι δεν διαθέτουν την απαιτούμενη οργάνωση και χρόνο και δεν μπορούν να υποστηρίξουν οικονομικά τη διάθεση των αποβλήτων τους σε εναλλακτικά συστήματα και καινοτόμες διεργασίες ανάκτησης και αξιοποίησης,

θεωρούμε ότι από την υποχρεωτικότητα του άνω περιγραφόμενου τρόπου χρέωσης, σύμφωνα και με την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», είναι δυνατόν και ευχερές να εξαιρεθούν οι Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), και συγκεκριμένα να τους παρέχεται η επιλογή, ώστε η κατά τα ανωτέρω χρέωση να μπορεί να γίνεται με βάση όχι υποχρεωτικώς τα πραγματικά παραγόμενα από αυτούς απόβλητα τροφίμων και υπολείμματα τροφίμων, αλλά και με βάση τα πραγματικά απορριπτόμενα από αυτούς απόβλητα τροφίμων και υπολείμματα τροφίμων, εφ' όσον το επιλέξουν. Αυτή η αλλαγή:

(α) αφ' ενός θα αναγκάσει τους άνω Φορείς να εφαρμόζουν τα εργαλεία της ανακύκλωσης και της κυκλικής οικονομίας, περιορίζοντας αισθητά τον όγκο των πράγματι απορριπτομένων αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, προκειμένου να έχουν τη μικρότερη δυνατή χρέωση, και

(β) αφ' ετέρου θα δώσει τη δυνατότητα στους εν λόγω Φορείς - παραγωγούς να μπορούν να επιλέγουν τη διάθεση των αποβλήτων τροφίμων και

υπολειμμάτων τροφίμων τους και **σε εγκεκριμένους και πιστοποιημένους** κατά Νόμο ιδιώτες Φορείς, οι οποίοι διαθέτουν **την απαραίτητη άδεια** για τη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων και οι οποίοι χρησιμοποιούν **εναλλακτικά συστήματα** και εφαρμόζουν **καινοτόμες διεργασίες ανάκτησης και αξιοποίησης** και όχι αποκλειστικά και μόνο στους Δήμους ή σε νομικά πρόσωπα αυτών ή σε Φορείς αυτών, που πιθανόν να έχουν συστήματα διαχείρισης χαμηλότερης προτεραιότητας και ίσου ή μεγαλύτερου κόστους, με δεδομένο, μάλιστα, ότι, σύμφωνα και το ίδιο το Άρθρο 37 του Ν. 4819/2021, με Απόφαση του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου καθορίζονται οι υπόχρεοι προς απόδοση του σχετικού τέλους, δηλαδή έγκειται στη διακριτική ευχέρεια του κάθε αρμόδιου Δημοτικού Συμβουλίου.

Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι, με Απόφαση του οικείου Δημοτικού Συμβουλίου, καθορίζονται, εκτός των άλλων, τα ρεύματα των αποβλήτων για τα οποία εφαρμόζεται το άνω σύστημα, καθώς και οι μονάδες μέτρησης (βάρος ή όγκος) και η αντίστοιχη τιμή μονάδος, η οποία μπορεί να διαφοροποιείται ανά κατηγορίες αποβλήτων.

3. Πρόταση Τροποποίησης.

Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνουμε την τροποποίηση του Άρθρου 37 του Ν. 4819/2021 και συγκεκριμένα την τροποποίηση των παραγράφων 2 και 3 και την προσθήκη 6^{ης} παραγράφου ως εξής (οι **προσθήκες και αλλαγές με σκιαγράμμιση**):

«2. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α` βαθμού με πληθυσμό άνω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, υπό την προϋπόθεση ότι βρίσκεται σε λειτουργία Μονάδα Επεξεργασίας Βιοαποβλήτων (ΜΕΒΑ) ή ιδιωτική ΜΕΒΑ που εξυπηρετεί τον οικείο Ο.Τ.Α. α` βαθμού, υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα βιολογικά απόβλητα και τα υπολείμματα τροφίμων που απορρίπτονται από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50, σύμφωνα με την παρ. 1. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των απορριπτόμενων βιολογικών αποβλήτων και υπολειμμάτων τροφίμων από τους φορείς της παρ. 2 του άρθρου 50 και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2023 οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων, υποχρεούνται να εφαρμόσουν το σύστημα της παρ. 1 για τα αστικά απόβλητα, τα απόβλητα τροφίμων και τα υπολείμματα τροφίμων που απορρίπτονται από τα κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα άνω των εκατό (100) κλινών της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α' 155), καθώς και για τα αστικά απόβλητα που παράγονται από τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που λειτουργούν εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους, οι φορείς λειτουργίας των οποίων καθίστανται υπόχρεοι για την απόδοση του τέλους, σύμφωνα με την παρ. 1. Στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι πτηνοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις. Για την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος, οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού:

α) υποχρεούνται να διαθέτουν σύστημα μέτρησης των παραγομένων αστικών αποβλήτων από τους φορείς της παρούσας και

β) καθορίζουν, με την απόφαση της παρ. 1, τα προβλεπόμενα στις περ. α', γ', δ', ε' και στ' της παρ. 1....

...6. Κατ' εξαίρεση, για τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του παρόντος, ήτοι για τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας, ο υπολογισμός του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του ν. 25/1975 (Α' 74) μπορεί να γίνεται, εφ' όσον το επιλέξουν, και στη βάση της απόρριψης αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, υπό την προϋπόθεση ότι είτε ο οικείος Ο.Τ.Α. α' βαθμού διαθέτει σύστημα μέτρησης των απορριπτόμενων αποβλήτων ή για κάποιο από τα ρεύματα των απορριπτόμενων αποβλήτων, είτε ο παραγωγός αποβλήτων διαθέτει πιστοποιημένο και ελεγχόμενο σύστημα μέτρησης αποβλήτων».

Περαιτέρω, για λόγους ισονομίας και ενιαίας πολιτικής και αντιμετώπισης του θέματος, θεωρούμε ότι ο σχεδιασμός και το πλαίσιο εφαρμογής του συστήματος «πληρώνω όσο πετάω» δεν θα πρέπει να καθορίζονται με Απόφαση του οικείου Ο.Τ.Α., αλλά να καθορίζονται κεντρικά και ενιαία για

όλους τους Ο.Τ.Α., μέσω της έκδοσης σχετικής Κοινής Υουργικής Αποφάσεως, για την οποία θα πρέπει να ορισθεί συγκεκριμένη καταληκτική ημερομηνία.

Γ. Αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού της χρέωσης, σύμφωνα και με την Αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», σε σχέση με τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας.

1. Αιτιολόγηση Πρότασης Τροποποίησης.

Ο πρόσφατος Ν. 4819/2021, για την εφαρμογή του συστήματος «πληρώνω όσο πετάω» και για τη σχετική χρέωση, «καταφεύγει» στο γνώριμο ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975 (Α' 74), το οποίο, ως γνωστόν, επιβάλλεται σε κάθε ακίνητο που βρίσκεται εντός της διοικητικής περιφέρειας των Δήμων και προορίζεται αποκλειστικά για την κάλυψη των πάσης φύσεως δαπανών που αφορούν την παροχή των υπηρεσιών της αποκομιδής και διαχείρισης των απορριμμάτων, του ηλεκτροφωτισμού των οδών, των πλατειών και του συνόλου των κοινοχρήστων χώρων, καθώς και κάθε άλλης, παγίως παρεχόμενης από τους Δήμους, υπηρεσίας, που σχετίζεται ή είναι συναφής με αυτές.

Επειδή, ωστόσο, οι Ευρωπαϊκές Οδηγίες 2018/851 και 2018/852, και, κατ' επέκταση, ο Ν. 4819/2021, θεσπίζουν ένα ενιαίο πλαίσιο για τη διαχείριση των αποβλήτων, με έμφαση στην πρόληψη, την προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωσή τους, και δεν περιορίζονται στα απορρίμματα, όπως τα εννοούσε ο Νομοθέτης του Ν. 25/1975, ήτοι σχεδόν μισό αιώνα πριν, είναι πλέον **άτοπο και αναχρονιστικό** η εφαρμογή του συστήματος «πληρώνω όσο πετάω», στα πλαίσια της ανακύκλωσης και της κυκλικής οικονομίας, να γίνεται ακόμα μέσω του ενιαίου ανταποδοτικού τέλους καθαριότητας και φωτισμού.

Και ναι μεν σύμφωνα με το άρθρο 228 «*Αρμοδιότητες των Δήμων επί Αστικών Στερεών Αποβλήτων*» παρ. 1 περ. ε' του Ν. 4555/2018 «*Μεταρρύθμιση θεσμικού πλαισίου Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Εμβάθυνση της Δημοκρατίας, ΦΟΣΔΑ, Ιθαγένεια κλπ*»,

«Οι Ο.Τ.Α. α' βαθμού έχουν τις εξής αρμοδιότητες: α. ... β. ... γ. .... δ. ... ε. την οργάνωση και εφαρμογή χωριστής συλλογής βιοαποβλήτων που προέρχονται ιδίως από χώρους εστίασης, νοικοκυριά, μεγάλους παραγωγούς και πράσινα απόβλητα πάρκων και κήπων...»,

αλλά η πρόβλεψη αυτή **αφ' ενός** δεν καλύπτει τα υπολείμματα τροφίμων που αναφέρουμε ανωτέρω και **αφ' ετέρου** αφορά μόνο τη συλλογή και όχι την επεξεργασία και, κυρίως, τη διαχείριση των βιολογικών αποβλήτων (και κατ' επέκταση των αποβλήτων τροφίμων).

Εξ' άλλου:

(α) Σύμφωνα με το Άρθρο 41 «Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων» του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 15 της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ),

«1. Οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 35.

2. Όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα, που αναφέρονται στην παρ. 1, για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης».

(β) Όπως αναφέρουμε και ανωτέρω, οι Φορείς Συλλογικού Συστήματος Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που λειτουργούν υπό τον τύπο ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας ή ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας ή αστικής εταιρείας και έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την οργάνωση και λειτουργία ΣΕΔ σε συλλογική βάση (ΣΣΕΔ).

Σύμφωνα με το Άρθρο 12 «Ρυθμίσεις για τους φορείς ΣΕΔ» του Ν. 4819/2021 (Άρθρο 8α της Οδηγίας 2008/98/ΕΚ, όπως έχει προστεθεί με την παρ. 9 του άρθρου 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851),

«1. Οι φορείς ΣΣΕΔ έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την οργάνωση και λειτουργία ΣΣΕΔ εγκεκριμένου από τον Ε.Ο.ΑΝ. Επιτρέπεται η λειτουργία

περισσότερων του ενός φορέων ΣΣΕΔ για την εναλλακτική διαχείριση των αποβλήτων συσκευασίας ή για κάθε ρεύμα αποβλήτων άλλων προϊόντων.....

7. Οι φορείς ΣΣΕΔ απαγορεύεται να εκτελούν οι ίδιοι εργασίες εναλλακτικής διαχείρισης και να διαθέτουν σχετικές για τον σκοπό αυτόν άδειες.

Αν, εξαιτίας έλλειψης επιχειρηματικού ενδιαφέροντος από τον ιδιωτικό ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθίσταται αδύνατη η συλλογή και μεταφορά ή η

επεξεργασία αποβλήτων, η εκτέλεση τέτοιων εργασιών επιτρέπεται ύστερα από προηγούμενη έγκριση του Ε.Ο.ΑΝ. Η έγκριση του Ε.Ο.ΑΝ. δίνεται με απόφαση του

Δ.Σ. μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή τεκμηριωμένου αιτήματος, μετά την άπρακτη πάροδο της οποίας το αίτημα θεωρείται εγκεκριμένο. Εξαιρούνται της

απαγόρευσης τα Κέντρα Διαλογής Ανακυκλώσιμων Υλικών (ΚΔΑΥ) και τα Κέντρα Συλλογής Αποβλήτων Λιπαντικών Ελαίων, τα οποία έχουν υλοποιηθεί πριν από την

έναρξη ισχύος του ν. 4496/2017 (Α` 170), καθώς και τα περιφερειακά κέντρα διαλογής φιαλών που λειτουργούν στο πλαίσιο συστήματος επιστροφής εγγύησης της

παρ. 1 του άρθρου 86...».

2. Πρόταση.

Κατόπιν των ανωτέρω, **θεωρούμε** ότι για τους Φορείς του άρθρου 50 παρ. 2 του Ν. 4819/2021, ήτοι οι επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, ανεξαρτήτως δυναμικότητας (ενδεικτικά, ξενοδοχεία, εστιατόρια κλπ), οι οποίοι είναι και αυτοί που παράγουν τη μεγαλύτερη ποσότητα βιοαποβλήτων, θα μπορούσε να θεσπιστεί και να νομοθετηθεί η επιλογή και η δυνατότητα να απευθύνονται και σε **εγκεκριμένα και αδειοδοτημένα και νομίμως λειτουργούντα** εναλλακτικά συστήματα-φορείς συλλογής, επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων, με καινοτόμες και σύγχρονες διαδικασίες (π.χ. προώθηση της χρήσης τους ως ζωοτροφές) και να χρεώνονται απευθείας από τα εν λόγω συστήματα – φορείς, χωρίς την εμπλοκή και την ανάμιξη των ήδη βεβαρημένων Δήμων, **με ταυτόχρονη αναλογική απαλλαγή των Φορέων αυτών** από τη χρέωσή τους με ενιαίο ανταποδοτικό τέλος καθαριότητας και φωτισμού του άρθρου 1 του Ν. 25/1975, δηλαδή κατά το μέρος που αφορά και αντιστοιχεί στη συλλογή, επεξεργασία και διαχείριση αποβλήτων τροφίμων και υπολειμμάτων τροφίμων.